

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/132/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010464
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6421010464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného S. J., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 22. decembra 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 28.10.2021, sp. zn. 0T/53/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. **z r u š u j e** napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného S. J., nar. XX.XX.XXXX v D. C., trvale bytom D. C., R. XXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, veta pred čiarkou, ods. 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 700,- (sedemsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu **u s t a n o v u j e** náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žiar nad Hronom uznal obžalovaného S. J. rozsudkom zo dňa 28.10.2021, sp. zn. 0T/53/2021 vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. na tom skutkovom základe, že dňa 15.10.2021 o 20,46 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. O. O ev. č. T. XXX Z., po ulici A. v D. C., kde bol pred pohostinstvom N. zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ U. nad H., pričom sa v čase o 21,15 hod. odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenia množstva alkoholu v jeho dychu a následne sa po poučení odmietol podrobiť aj lekárskeho vyšetreniu odberom krvi a laboratórnemu vyšetreniu za účelom zistenia prítomnosti alkoholu, resp. iných omamných látok v krvi.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61

ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote dňa 04.11.2021 odvolanie obžalovaný S. J. písomným podaním zo dňa 04.11.2021, doručeným krajskému súdu dňa 05.11.2021, ktoré doplnil ďalším písomným podaním zo dňa 09.11.2021, doručeným okresnému súdu dňa 10.11.2021. Z obsahu uvedených podaní vyplýva, že odvolanie smeruje proti výrokom o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že posledným rozsudkom bol sudcom okresného súdu odsúdený neprávom za dva skutky, pričom krajský súd ho z jedného oslobodil. Sudca okresného súdu je na neho „z kopca“, ale najhlavnejší je tento skutok, ktorý ani „kvázi nespáchal“. Sudca okresného súdu mu na začiatku hlavného pojednávania začal tvrdiť, aby sa priznal, že to bude lepšie pre neho, že nemá žiadne poľahčujúce okolnosti. Keď sa prizná, bude mať 0-0 a ešte jednu poľahčujúcu. Mal sa priznať, lebo to zas zle dopadne, že mu hrozí 3 - 4 roky. Nechápal to, ale myslel si, že asi zákaz viesť motorové vozidlá. Sudca na neho zvýšil hlas, že budú musieť vypočúvať policajtov, že títo majú inú prácu. Povedal si, že sudcovi nejde odporovať, že mu dáva asi najavo, že sa musí priznať, lebo bude zle. Srdce ho tlačilo, že má ísť nasilu do vyhlásenia, sudca predsa videl, že naozaj ani nič nepil, teda, že ho potrestá na spodnej hranici. Keď sa ho sudca pýtal, prečo policajtom hneď neodpovedal, uviedol, že bol chvíľu tichu, bol v aute spútaný, bolo to rýchle a nestíhal reagovať. Myslel si, že mu sudca verí, že tvrdí pravdu, že sa dostal do takejto situácie. Preto sa priznal a sudca ho aj tak neprimerane prísne potrestal. Povedal, že pracuje načierno ako automechanik a nemôže za to, že je takáto doba, že nikde ho nechcú poriadne zamestnať. Myslel si, že dostane pokutu a keď ju nezaplatí, tak že ho dajú „natvrdo“. Na konci neveril rozsudku. Vie, že mal dosť problémov so zákonom. V tomto prípade sa cíti ako obeť a zas sa mu len zhoršila jeho životná situácia. Zobrali mu vodičský preukaz, ktorý potreboval ako automechanik a ešte má ísť aj do basy.

Uviedol, že jeho trest je neprimerane prísny, žiada o prešetrenie celej veci, keďže mu boli porušené práva aj tým, že polícia konala protiprávne a súd to nerozlišoval. Tlačil ho k vyhláseniu. Policajti mu búchali päšťou do okna, potom ho spacifikovali. Zásah a postup polície nebol správny voči jeho osobe, preto žiada o opätovné rozhodnutie okresného súdu alebo vyššieho súdu, o zrušenie rozsudku a vynesenie nového. Má za to, že naozaj nebol pod vplyvom ničoho a taký neprimerane prísny trest si nezaslúži.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu obžalovaný vyjadril ľútosť nad všetkým, čo sa stalo, že je hlupák, že policajtom na ich otázku, či bude fúkať hneď neodpovedal a bol ticho. Naozaj to všetko ľutuje.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd venoval prejednávanému prípadu náležitú pozornosť. Je nutné pripomenúť, že obžalovaný bol pred vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní samosudcom poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo písm. c) Tr. por. a to v rozsahu podľa 257 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje to, pričom na otázky položené samosudcom v zmysle obsahu

ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) odpovedal vo všetkých prípadoch kladne, následne samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. také vyhlásenie obžalovaného po vyjadrení prokurátora prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Následne vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste. V zmysle obsahu § 269 Tr. por. boli v rámci dokazovania prečítané listinné dôkazy, a to najmä výpis z evidenčnej karty vodiča, odpis z registra trestov týkajúci sa osoby obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného a lustrácie týkajúce sa jeho osoby v databáze súdov a STA. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel súd prvého stupňa k správne skutkovému a právne záveru, že obžalovaný sa spáchaním stíhaného skutku zo dňa 15.10.2021 dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd konštatuje, že po tom, čo obžalovaný pred súdom prvého stupňa vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na samosudcom položené otázky vo všetkých prípadoch zodpovedal kladne, pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia sa jeho vyhlásenie považuje za priznanie spáchania tohto skutku, a preto už v odvolacom konaní nemôže namietat výrok o vine súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené k odvolaciemu prieskumu výroku o vine odvolací súd uvádza, že výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2021.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd k čiastočne inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložený trest odňatia slobody možno považovať za neprimeraný, v dôsledku čoho odvolanie obžalovaného považoval za čiastočne dôvodné. Preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného už okresný súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), ako aj jednu príťažujúcu okolnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Keďže pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol v rovnováhe (1:1), zákonom ustanovená sadzba u obžalovaného predstavovala rozpätie pri treste odňatia slobody do 1 roka a pri peňažnom treste od 160,- Eur do 331 930,- Eur. Odvolací súd zobral do úvahy okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

V prospech obžalovaného vyznievala taktiež skutočnosť, že urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine ohľadne skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, čo malo taktiež podstatný význam pri ukladaní trestu, hoci nebolo potrebné priamo aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), 4 Tr. zák. per analogiam, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V danom prípade bolo dôležité prihliadať na charakter trestnej činnosti, keď touto nebola spôsobená žiadna škoda, či iný závažný následok, a to aj napriek skutočnosti, že obžalovaný je osobou s kriminálnou minulosťou, avšak všetko pre trestnú činnosť iného druhu. Vzhľadom na zmienené skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, ako najprísnejšieho druhu trestu, nebolo v danom prípade nevyhnutné, a preto mu uložil miernejší alternatívny druh trestu, a to peňažný trest. Obžalovaný je slobodný, od 02.11.2021 zamestnaný s mesačným príjmom brutto 900,- Eur.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd v dôsledku odvolania obžalovaného, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v prospech obžalovaného vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a prihliadajúc na jeho osobné a majetkové pomery mu uložil peňažný trest vo výmere 700,- Eur.

Zároveň v súlade s ust. § 57 ods. 3 Tr. zák. krajský súd uložil obžalovanému pre prípad, že by mohol byť výkon peňažného trestu z jeho strany úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Keďže obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, dvojročný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu uložený mu súdom prvého stupňa zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol povinný pri úvahách o výmere tohto druhu trestu prihliadnuť. Uložený trest ako celok zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu aj prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov

Záverom odvolací súd poznamenáva, že podľa ust. § 31 ods. 5 Tr. por. je strana povinná vzniesť námietku zaujatosti bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Keďže obžalovaný námietku zaujatosti voči samosudcovi okresného súdu nevzniesol bezodkladne len čo sa o dôvodoch dozvedel, krajský súd podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o jeho námietke nekonal.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.